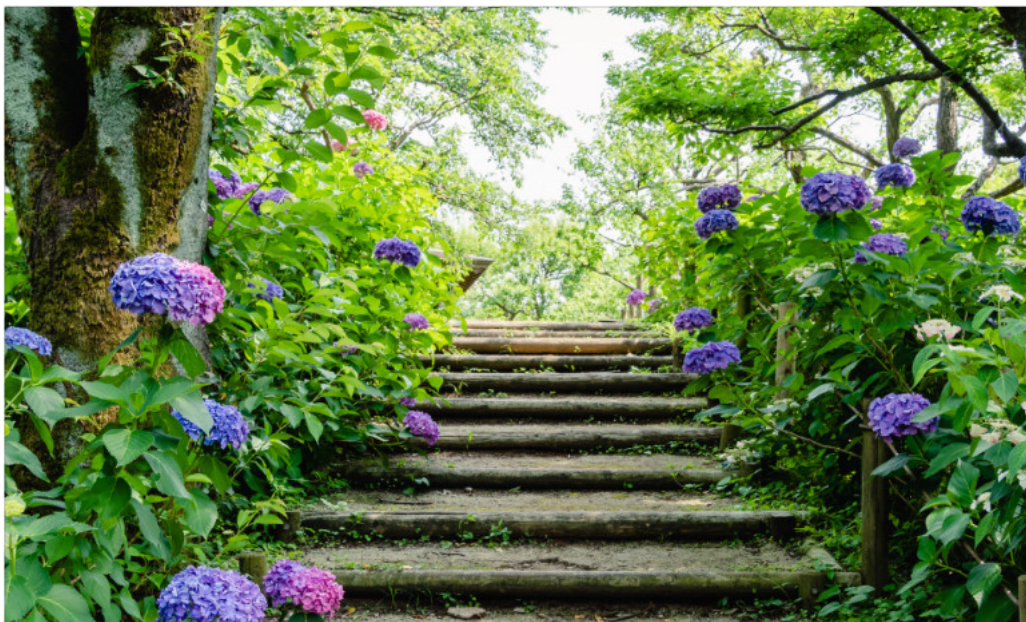

Dobre Wieści

Parafia św. Ignacego Loyoli, oo. Jezuiti, W. Stysia 16, Wrocław
email: parafialoyola@gmail.com; tel. 797 907 739

Słowo

Informacje

Życie

Ignacy

Drodzy Parafianie, Przyjaciele i Goście!
Każda niedziela jest przypomnieniem, że Jezus pokonał grzech, śmierć i Szatana – i chociaż doświadczamy wciąż pokus, grzeszymy i jesteśmy słabi, ostatnie słowo należy do zwycięskiego Chrystusa. Dziękujmy Mu dziś za Jego mękę, śmierć i zmartwychwstanie, prosząc, abyśmy nigdy nie odłączyli się od Niego.

W biuletynie: poza stałymi rubrykami, kolejna katecheza o sakramencie Eucharystii. Życzymy dobrej lektury!

WYDARZENIA TYGODNIA:

1

SPOWIEDŹ W TYGODNIU:

PONIEDZIAŁEK:

6:45; 7:45; 9:45; 17:45

WTOREK: 6:45; 7:45; 9:45; 17:45

ŚRODA: 6:45; 7:45; 9:45; 17:45

CZWARTEK: 6:45; 7:45; 9:45; 17:45

PIĄTEK: 6:45; 7:45; 9:45; 17:45

SOBOTA: 6:45; 7:45; 9:45; 18:00

2

CZERWIEC

CODZIENNIE 17:30

NABOŻEŃSTWO
CZERWCOWE

3

8 CZERWCA 2026
G. 18:00 MSZA ŚW.
O DAR POTOMSTWA

13 CZERWCA 2026
G. 18:00 MSZA ŚW.
NAB. FATIMSKIE

Inspirujące Słowo

Mt 9,9-13

z Ewangelii według św. Mateusza:

Jezus, wychodząc z Kafarnaum, ujrzał człowieka imieniem Mateusz, siedzącego na komorze celnej, i rzekł do niego: «Pójdź za Mną!» A on wstał i poszedł za Nim.

Gdy Jezus siedział w domu za stołem, przyszło wielu celników i grzeszników i zasiadło wraz z Jezusem i Jego uczniami. Widząc to, faryzeusze mówili do Jego uczniów: «Dlaczego wasz Nauczyciel jada wspólnie z celnikami i grzesznikami?»

On, usłyszawszy to, rzekł: «Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają. Idźcie i starajcie się zrozumieć, co znaczy: Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary. Bo nie przyszedłem, aby powołać sprawiedliwych, ale grzeszników».

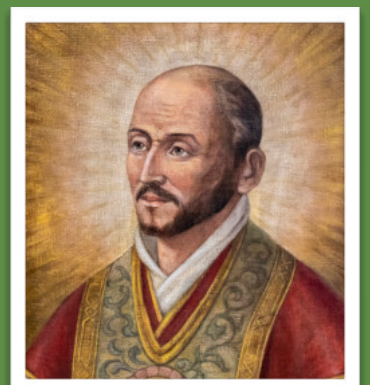

«Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają»

MODLITWA IGNACJAŃSKA

Stań w obecności Pana, dostrzeż Jego spojrzenie miłości i słuchaj co On mówi do serca...

Jezus przechodzi bardzo blisko Mateusza. Spotkanie z Mateuszem zaczyna się od tego, że Jezus bardzo skraca dystans. Jezus nie jest tym, który rozmawia ze mną tylko z pewnej odległości, gdy jestem w jakimś tłumie. Staje naraz blisko mnie. To jest początek: spotkanie osobiste, głęboko osobiste. Nie za bardzo jest jak od tego uciec, bo Jezus stanął bardzo blisko. Jezus zobaczył go. To jest takie patrzenie, które jest bardzo uważne. To jest patrzenie, które jest poznawaniem i zrozumieniem. Jezus zobaczył człowieka imieniem Mateusz. Mateusz znaczy *dar Boga*. Czy ktokolwiek w Kafarnaum widział do w taki sposób. Jezus widzi w nim dar Boga. Jezusowe patrzenie na Mateusza, przywraca mu poczucie godności, poczucie akceptacji, poczucie sensu. Jezus zaprasza do wspólnoty, do bliskiej relacji, do miłości. Wyrusz w drogę!

Ogłoszenia Parafialne X Niedziela Zwykła

1. Dzisiaj zapraszamy do Kawiarenki AMDG na aromatyczną kawę i herbatę. Dziękujemy rodzinom empatycznym za przygotowanie i obsługę Kawiarenki. Jedną z rodzin dotknęła tragedia, spłonął im dom. Do skarboxy wystawionej w kościele można złożyć ofiarę na pomoc tej rodzinie. Dziękujemy za każdą złożoną ofiarę.

2. W poniedziałek o g. 18:00 kolejna Msza św. o dar potomstwa, zapraszamy do wspólnej modlitwy.

3. W piątek rano o g. 7:30 różaniec, o g. 8:00 Msza św. w intencji o królowanie Najśw. Serca Pana Jezusa w naszych sercach i rodzinach oraz o wyniesienie na ołtarze Rozalii Celakówny. Także w piątek po Mszy św. o g. 18:00 nabożeństwo fatimskie. Zapraszamy do wspólnej modlitwy.

4. Dziękujemy wszystkim naszym Dobroczyńcom, Parafianom i Gościom dbającym o nasz kościół i jezuicką wspólnotę za wszystkie ofiary składane w różnej formie na nasze bieżące potrzeby.

5. Zapraszamy na pielgrzymkę do Francji i Hiszpanii 16-23 października 2026. Szczegółowe informacje na ulotkach i w gablocie. Zapisy do 1 lipca 2026 u o. proboszcza.

6. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej. W najnowszej *Niedzieli* (12zł) m.in.: o pierwszej encyklice papieża Leona.

7. Zapraszamy na kolejne „Warsztaty dla zakochanych i narzeczonych” 18-20 września 2026. Szczegóły na naszej stronie. Ilość miejsc ograniczona.

8. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy: w poniedziałek św. Jadwigę, królową; w czwartek św. Barnabę, Apostoła; w piątek uroczystość Najśw. Serca Pana Jezusa; w sobotę Niepokalane Serce Najśw. Maryi Panny.

† W ubiegłym tygodniu odszła z naszej wspólnoty parafialnej do domu Ojca:

śp. JANINA POLAK (I. 93)

Polecajmy ją Bożemu Miłosierdziu...
Wieczny odpoczynek racz jej dać Panie a światłość wiekuista niechaj jej świeci.
Niech odpoczywa w pokoju wiecznym.
Amen.

**KOCHANI PARAFIANIE, PRZYJACIELE
i GOŚCIE NIECH BOŻE
BŁOGOSŁAWIENSTWO POMOŻE NAM
ODRYWAĆ NASZE SERCA OD SPRAW
DOCZESNYCH I WZBUDZIŁO W NAS
NA NOWO PRAGNIENIE NIEBA.
BŁOGOSŁAWIONEGO TYGODNIA!**

Kaplica Adoracji

PONIEDZIAŁEK	7:30-18:00
WTOREK	7:30-18:00
ŚRODA	7:30-18:00
CZWARTEK	7:30-18:00
PIĄTEK	7:30-19:30
SOBOTA	7:30-18:00
NIEDZIELA	NIECZYNNA

Ogłoszenia stałe

CZERWIEC g. 17:30 codziennie nabożeństwo czerwcowe

NIEDZIELA 20 min. przed Mszą św. o g. 9:30 i 12:30
katecheza niedzielna

WTOREK g. 7:30 różaniec w int. Ojczyzny
g. 17:00 modlitwa Ognisk Pokutnych za
grzeszników [Kaplica Adoracji]

PIĄTEK g. 15:00 Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego
[Kaplica Adoracji]
g. 15:15-16:00 modlitwa wspólna
[Kaplica Adoracji]

K	ANCELARIA PARAFIALNA
	PONIEDZIAŁEK 9:00-10:00
	ŚRODA 19:00-20:30
	CZWARTEK 16:45-17:45
	SOBOTA 9:00-10:00

KONTO PARAFII

ofiary na cele kultu religijnego/potrzeby i utrzymanie parafii **82 1050 1575 1000 0022 8161 1026**

KONTO DOMU ZAKONNEGO

ofiary za intencje mszalne/na utrzymanie wspólnoty oo. jezuitów **64 1050 1575 1000 0022 8161 1059**

O Eucharystii [7]

W historii Kościoła były takie czasy, że postanowienia Trydentu nazywano czymś nowym i – używając współczesnych pojęć – modernistycznym. Kiedy więc pierwszy ksiądz na świecie założył ornat skrzypcowy (dzisiaj uznawany przez niektórych za tradycyjny i najbardziej prawowierny), prawdopodobnie patrzono na niego i myślano: „Eh, nowinki”.

Dzisiejsze stroje liturgiczne, choć inne, bo zmienione wielowiekową ewolucją, nawiązują do czasów sprzed Soboru Trydenckiego.

Jeśli chodzi o sam wygląd ornatu, pomijając już omówiony krój, ważne jest, by na każdym ornacie był umieszczony krzyż. Czasem jest on wyszywany z tyłu na całych plecach, czasem z przodu niewielki na piersiach, nie ma to w sumie większego znaczenia, gdzie się znajduje i jaką ma wielkość, najistotniejsze jest to, by w ogóle się pojawił. Krzyż na ornacie jest znakiem krzyża Chrystusa, który kapłan przyjmuje na siebie, gdy przystępuje do sprawowania Mszy. Istotą tego znaku oddaje modlitwa, którą tradycyjnie kapłan odmawia podczas zakładania tej szaty. Nie jest to modlitwa obowiązkowa, ale wielu księży nią się modli. Brzmi ona tak: *Panie, który powiedziałeś „jarzmo moje jest słodkie, a ciężar lekki”, daj, ażebym mógł je tak dźwigać, żeby zasłużyć na Twoją łaskę.*

Te słowa mają więc przypominać księdzu zakładającemu ornat, że za każdym razem, gdy wkłada te szaty, jednocześnie bierze na siebie także krzyż Jezusa i Jego jarzmo, bierze Jego prawo, Jego miłość, Jego mękę i wszystko, co Jezus zrobił. Włożenie ornatu jest symbolem zgody na to, że kapłan chce to wszystko nosić i tym żyć. Ksiądz, zakładając na siebie to jarzmo, staje się więc kimś, kto niesie krzyż Jezusa innym.

Samo nakładanie szaty liturgicznej ma bardzo piękną symbolikę. Jak wszyscy wiemy, człowiek po grzechu pierwotnym nagle zobaczył, że jest nagi. Wcześniej nagość nie była wstydliva ani krępująca. Gdy jednak człowiek zgrzeszył, Bóg postanowił ubrać go w szaty, by go ochronić, by zakryć jego nagość, by zabrać wstyd. Wielu proroków Starego Testamentu opowiada o tym, że Bóg ubiera grzesznika w szatę zbawienia. Podobną sytuację obserwujemy w przypowieści o synu marnotrawnym —

powracający syn zostaje ubrany przez swojego ojca w nową szatę. Wkładanie szat przed Liturgią Eucharystyczną symbolizuje więc ubieranie nas grzeszników — których reprezentuje ksiądz — przez Boga w nowe szaty. Kapłan, zakładając ornat, bierze na siebie jarzmo Chrystusa, bo tak jak Jezus pragnie, by grzesznicy zostali ubrani w łaskę.

Kolejnym elementem stroju liturgicznego jest stuła. Co ciekawe, stuła jest o wiele ważniejsza od ornatu, ponieważ jest obowiązkowym strojem, który kapłan musi założyć na Mszę. Ksiądz może nie mieć ornatu, ale koniecznie powinien założyć na szyję stułę. Dlaczego? Samo pochodzenie słowa „stuła” do dziś jest dość enigmatyczne, do końca nie wiadomo, skąd się wzięło. Najstarsze źródła mówią, że prawdopodobnie był to element stroju kobiecego, który Rzymianie przejęli od Greków. W Grecji zaś ta część garderoby była przeznaczona tylko dla kobiet zamężnych i wyglądała jak szata wzbogacona pasami przypominającymi właśnie stułę. Taki strój nosiły tylko mężatki, ponieważ był on znakiem zaślubienia.

Inne znaczenie stuły pokazuje przepiękna modlitwa, która może towarzyszyć jej zakładaniu: *Zwróć mi, Panie, szatę nieśmiertelności, którą postradałem przez upadek pierwszego naszego rodzica. I acz niegodny, to zbliżam się do Twoich świętych tajemnic. Niech jednak zasłużę na radość wieki.* Stuła jest więc też znakiem pokory w zbliżaniu się do Bożych tajemnic i świętych obrzędów. O jeszcze innym znaczeniu stuły pisali Ojcowie Kościoła, którzy wyjaśniali, że jej podwójność (czyli te dwa pasy po dwóch stronach) symbolizuje to, że ksiądz ma w życiu przyjmować zarówno to, co dobre oraz błogosławione, jak i niedobre oraz niebłogosławione, szczęście i nieszczęście, czyli wszystko, co mu się w życiu wydarza. Podsumowując, stuła jest po prostu znakiem posiadania przez kogoś sakramentu święceń prezbiteratu, które uprawniają go do tego, że może sprawować Mszę Św.

MYŚLI I INSPIRACJE ŚW. IGNACEGO . . .

Nieprzyjaciel bardzo bada, czy dusza jest grubego, czy delikatnego sumienia. A jeśli jest subtelna, stara się ją jeszcze bardziej wysubtelnić aż do przesady, żeby ją łatwiej zaniepokoić i zamieszać; gdy np. widzi, że dusza nie zgadza się ani na grzech śmiertelny, ani na powszedni, ani na żaden pozór grzechu świadomie dobrowolnego, wtedy nieprzyjaciel, nie mogąc jej doprowadzić do upadku w coś, co byłoby podobne do grzechu, stara się sprawić, żeby sądziła, że jest grzech tam, gdzie nie ma grzechu, np. w jakimś słowie lub w jakiejś nawet najmniejszej myśli [CD 349a]

